

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. Варна, 21.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

при участието на секретаря Виолета Т. Неделчева
като разгледа докладваното от Петя Ив. Петрова Въззивно гражданско дело
№ 20223000500193 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по в.гр.д. № 193/2022 г. по описа на Варненския апелативен съд е образувано по въззивна жалба на КПКОНПИ, подадена чрез М.Г. - ст. инспектор в ТД Варна против решение № 260003 от 14.03.2022 г., постановено по гр.д. № 16/2019 г. по описа на Шуменския окръжен съд, с което е отхвърлен, предявения от КПКОНПИ срещу Д. М. АТ. и ск с правно основание чл.153, ал.1 от ЗПКОНПИ вр. §5, ал.2 от ПЗР на ЗПКОНПИ, за отнемане в полза на държавата на имущество на обща стойност 153 887,60 лв., както следва: 1. Лег автомобил, марка „Форд“, модел „Фиеста“, рама № WF0BXXGAFBKR16955 двигател № KR16955, рег.№ Н 3988 ВВ, дата на първа регистрация 25.08.1990г., с пазарна стойност към настоящия момент в размер на 625 лв.; 2. - сума в размер на 99 637 лв., представляваща предоставени парични заеми; -сума в размер на 6 461,23 лв., представляваща получени лихви по предоставени заеми; - сума в размер на 1 087,59 лв., представляваща внесена и олихвена сума по Депозитна сметка в лева № BG 06 BUIB 7221 2018 8214 00 в „СИ Банк“ ЕАД; - сума в размер на 7 746 лв., представляваща внесени суми от титуляря по Разплащателна сметка в лева № BG 06 UNCR 7000 1519699641 в „УниКредит Булбанк АД; - сума в размер на

12 лв., представляваща внесени суми от титуляря по Спестовен влог в евро № BG 27 PIRB 7345 4604 3725 20 в „Банка Пиреос България“ АД; - сума в размер на 15 лв., представляваща внесени суми от титуляря по Спестовен влог в евро № BG 43 PIRB 7345 4605 6955 06 „Банка Пиреос България“ АД; - сума в размер на 128,62 лв., представляваща внесени суми от титуляря по Разплащателна сметка в лева № BG 89 IORT 8006 1002502901 в „Инвестбанк“ АД; - сума в размер на 2 835,17 лв., представляваща внесени суми от титуляря по Кредитна карта в лева № BG 19 IORT 8006 1002502900 в „Инвестбанк“ АД; 3. - сума в размер на 4 940 лв., представляваща открити парични средства на 17.09.2014г. в дома на проверяваното лице; 4. - сумата в размер на 30 400 лв., представляваща пазарната стойност на недвижимия имот към датата на отчуждаване – Апартамент № 22 с идентификатор № 83510.658.84.5.22 на шести жилищен етаж, вход 1 на ул. „Генерал Драгомиров“ № 52 в Жилищна сграда – Блок 16 с идентификатор № 83510.658.84.5, построен върху държавна земя с идентификатор № 83510.658.84, бивш ПИ I в квартал 569 А в урбанизирана територия – гр. Шумен, община Шумен, със застроена площ от 40,08 кв.м., състоящ се от стая, кухня и сервизни помещения, ведно с принадлежащото му Избено помещения № 24, със застроена площ от 2,48 кв.м., заедно с 0,557 % ид.ч. от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото от 44,34 кв.м., отчужден с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, том VII, рег.№ 11092, дело № 1158/ 04.12.2015г. /Акт № 173, том 25, дело № 4996/ 04.12.2015г. на СВ – Шумен/.

КПКОНПИ е настоявала, че решението на окръжния съд е неправилно, като постановено в нарушение на процесуалния и на материалния закон и е необосновано. Молила е за отмяната му, уважаване на иска и присъждане на сторените по делото разноси. Сочила е, че необосновано окръжният съд приел при доказателствата за дадени от ответника заеми в размер на 68 860 лв., че при съответно връщане на част от тях ищецът е разполагал минимум със сумата от 28 000 лв., вместо да приеме че проверяваният е разполагал със сумата от 68 860 лв. без да е имал законен източник на доходи. Съдът извадил от имуществото на ответника сумата от 68 860 лв., като неправилно се позовал на липсата на влязла в сила присъда по наказателното дело и невъзможност за прилагане на чл. 300 ГПК при положение, че липсата на присъда не съставлява законова пречка за съществуването и надлежното

упражняване на правото на иск. Неправилно също така съдът изключил от имуществото на ответника и сумата от 4 240 лв. – изетите веществени доказателства в наказателното производство с мотивите, че сумата не е на ответника, игнорирайки разпоредбата на чл. 147 ЗПКОНПИ и стъпвайки единствено на показанията на един заинтересован свидетел – Х.А. - брат на ответника. При липсата на доказателства и само въз основа на показанията на заинтересования свидетел А., съдът приел за доказан факта на предоставени от бащата на ответника в заем парични средства от 65 000 лв. без данни за датата на заема и за възможностите на бащата да ги спести, както и без да е изследван въпроса дали тези средства са имали законен произход.

Въззиваемият е подал писмен отговор на жалбата и сочейки на правилността на обжалваното решение е молил за неговото потвърждаване.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция въззивникът КПКОНПИ чрез държавен инспектор Г.Г., а въззиваемият чрез адв. Д., са подържали съответно въззивната жалба и отговора. В предоставения от съда срок ответникът, чрез адв. Д., е представил писмени бележки.

Съдът на осн. чл. 269 от ГПК, след като извърши служебна проверка, намира обжалваното решение за валидно и допустимо, а по правилността му с оглед събраните доказателства намира следното:

Производството пред Разградския окръжен съд е било образувано по и с к н а Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество по чл. 153, ал. 1 от ЗПКОНПИ срещу Д. М. АТ. за отнемане от ответника на имущество на обща стойност 153 887,60 лв. (след изменението на иска от 16.02.2022г.) включващо: Лег автомобил, марка „Форд“, модел „Фиеста“, рама № WF0BXXGAFBKR16955 двигател № KR16955, рег.№ Н 3988 ВВ, дата на първа регистрация 25.08.1990г., с пазарна стойност към настоящия момент в размер на 625 лв.; - сума в размер на 99 637 лв., представляваща предоставени парични заеми; - сума в размер на 6 461,23 лв., представляваща получени лихви по предоставени заеми; - сума в размер на 1 087,59 лв., представляваща внесена и олихвена сума по Депозитна сметка в лева № BG 06 BUIB 7221 2018 8214 00 в „СИ Банк“ ЕАД; - сума в размер на 7 746 лв., представляваща внесени суми от титуляря по Разплащателна сметка в лева № BG 06 UNCR 7000 1519699641 в „УниКредит Булбанк АД; - сума в размер на 12 лв., представляваща внесени суми от

титуляря по Спестовен влог в евро № BG 27 PIRB 7345 4604 3725 20 в „Банка Пиреос България“ АД; - сума в размер на 15 лв., представляваща внесени суми от титуляря по Спестовен влог в евро № BG 43 PIRB 7345 4605 6955 06 „Банка Пиреос България“ АД; - сума в размер на 128,62 лв., представляваща внесени суми от титуляря по Разплащателна сметка в лева № BG 89 IORT 8006 1002502901 в „Инвестбанк“ АД; - сума в размер на 2 835,17 лв., представляваща внесени суми от титуляря по Кредитна карта в лева № BG 19 IORT 8006 1002502900 в „Инвестбанк“ АД; - сума в размер на 4 940 лв., представляваща открити парични средства на 17.09.2014г. в дома на проверяваното лице; - сумата в размер на 30 400 лв., представляваща пазарната стойност на недвижимия имот към датата на отчуждаване – Апартамент № 22 с идентификатор № 83510.658.84.5.22 в гр. Шумен, ул. „Генерал Драгомиров“ № 52 със застроена площ от 40,08 кв.м., ведно с избено помещения № 24, заедно с 0,557 % ид.ч. от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото от 44,34 кв.м., отчужден с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, том VII, рег.№ 11092, дело № 1158/ 04.12.2015г. /Акт № 173, том 25, дело № 4996/ 04.12.2015г. на СВ – Шумен.

Ответникът е оспорил иска по съображения за липсата на предпоставките за отнемане на имуществото, като е молил за отхвърлянето му.

С уточняващата молба в изпълнение на указанията на настоящата инстанция, КПКОНПИ е заявила, че не твърди претендираните за отнемане суми да са налични в патримониума на ответника, както и че на осн. чл. 72 ЗОПДНПИ (отм.) аналогично на чл. 151 ЗПКОНПИ на отнемане подлежи и равностойността на липсващите парични средства, постъпили в патримониума на проверяваното лице, за което не е установен законен произход, независимо дали са били вложени по банков влог или са останали нетрансформирани в друго имущество. Същите съставляват част от незаконно придобитото имущество в съответствие с легалното определение на понятието в § 1, т.1 ЗОПДНПИ (отм., респ. § 1, т.4 от действащия ЗПКОНПИ.

Производството на комисията се води по ЗПКОНПИ и е допустимо – налице са всички предвидени в закона предпоставки: КПКОНПИ е сезирана с постъпило уведомление вх. № УВ -880/15.05.2017 г. от Окръжна прокуратура

Шумен за повдигнато обвинение срещу Д. М. АТ. за престъпление по чл.252, ал.2 от НК, попадащо в предметния обхват на чл.22 ал.1 т.17 от ЗОПДНПИ /отм./, чл.108, ал.1, т.17 ЗПКОНПИ (без съответно разрешение, извършвал по занятие банкови сделки, за които се изисква такова); образувана е проверка, обхващаща периода от 16.05.2007 г. до 16.05.2017 г.; с решение №879/26.10.2018г. на КПКОНПИ е образувано производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, а с № 4/09.01.2019 г. и такова за внасяне в съда на мотивираното искане. Искът на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество е за отнемане от проверявания на един лек автомобил, равностойността на отчужден по противопоставим на държавата начин апартамент в гр.Шумен, на налична сума – иззета при претърсване по наказателното дело, на суми, представляващи равностойност на дадени в заем средства и получени възнаградителни лихви по тях и на суми, представляващи вноски на проверявания по банкови сметки, при твърденията, че ответникът е реализирал доходи от незаконни източници, с които е придобил имущество подлежащо на отнемане на това основание.

Няма твърдения от КПКОНПИ в мотивираното искане, в началото на проверката ответникът да е притежавал имущество, като твърденията са, че през проверявания период (от 16.05.2007 г. до 16.05.2017 г.) Д. М. АТ. е придобил един недвижим имот – жилище в гр.Шумен (2012 г.), с което той се е разпоредил по противопоставим на държавата начин (имотът е продаден на трето лице през 2015 г.), като се претендира равностойността му. Провереният е придобил също така един лек автомобил – Форд Фиеста през 2011 г., който е наличен и се претендира за отнемане. Комисията е твърдяла, че незаконната дейност на ответника е извършването по занятие на банкови сделки, за които се изисква разрешение, като той отпуснал ипотечни заеми и такива срещу лихва. Така проверяваният предоставил заеми в размер на 101 137 лв. и получил лихви в размер на 6 461,23 лв., от които комисията претендира като незаконно придобито имущество съответно сумите 99 637 лв. – равностойност на сумите за предоставени заеми и 6 461,23 лв. – равностойност на получените лихви. КПКОНПИ е поддържала като придобито имущество от ответника, претендирано за отнемане и сумата от 4 940 лв., открита при претърсване в дома на проверявания през 2014 г., налична и пазена по наказателното дело, както и неналични суми по банкови

сметки на ответника в няколко банки, внесени от него и съответно в размери 1 087,59 лв., 7 746 лв., 12 лв., 15 лв. 128,62 лв. и 2 835,17 лв.

За основателността на иска по чл. 153, ал. 1 от ЗПКОНПИ следва да е установено: - че дадено физическо лице е придобило незаконно имущество, т.е. имущество, за придобиването на което не е установен законен източник, съгласно легалното определение, дадено в § 1, т. 2 от ДР на закона; наличието на обосновано предположение, че това конкретно имущество е придобито незаконно, като такова предположение е налице винаги, когато след проверка се установи значително несъответствие между имуществото и нетния доход на проверяваното лице в размер на 150 000 лева за целия проверяван период; образувано наказателно производство срещу това лице за престъпление по НК, измежду визираните в закона, по което то е привлечено като обвиняем.

Съгласно нормата на чл. 141 от ЗПКОНПИ на отнемане подлежи само незаконно придобито имущество, а това е такова имущество, което е влязло в патримониума на проверяваното лице през проверявания период и което е налично и в края на този период, но е придобито с незаконни доходи, т. е. такива, които са от забранена със закон дейност. Имуществото, което е напуснало патримониума на проверяваното лице към момента на сезиране на съда, не може да бъде отнето от него, но ако имуществото се намира у свързани лица, то се отнема от тях, а ако е отчуждено в полза на трети лица, на отнемане подлежи равностойността на отчужденото имущество, когато отчуждаването е противопоставимо на държавата. Ако отчуждаването не е противопоставимо на държавата, имуществото се отнема от приобретателя му. Следователно на отнемане от проверяваното лице или свързаните с него лица подлежи само притежавано – налично имущество, а не доходи или приходи на това лице, а също и непритежавано имущество – такова, което е било придобито от него, но вече е напуснало патримониума му, тъй като е отчуждено, изоставено, потребено или обезценено. (така Решение № 97/18.05.2018 г. по гр. д. № 3224/2017 г. по описа на ВКС, IV г. о.).

По въпроса дали следва да се отчитат като придобито пред проверявания период имущество сумите преминали през банковите сметки на проверявания:

Както е прието в преобладаващата към настоящия момент и споделяна

от настоящия състав съдебна практика на ВКС (по въпроса е образувано, но понастоящем е висящо тълкувателно дело № 4/21 на ОСГК), постъпилите суми по банкови сметки стават част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица, тъй като това са техни вземания от съответната банка. С изтеглянето на суми и с извършването на преводи, тези вземания се погасяват и престават да бъдат част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица. Част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица стават изтеглените суми в брой и вземанията, ако такива са възникнали в резултат на извършените преводи. Ако те са налице в края на изследвания период, те формират несъответствие и подлежат на отнемане, при наличие на съответните законови предпоставки. Паричните средства преминали по банкови сметки, които не са налични в края на изследвания период не формират превишение на имуществото и не могат да обосноват несъответствие, поради което не подлежат на отнемане (цит. Решение № 263 от 18.12.2020 г. на ВКС по гр. д. № 1293/2020 г., IV г. о., ГК).

За да се произнесе по основателността на претенцията, най-напред следва да се установи вида и стойността на придобитото в проверявания период от ответника имущество, което е налично към края на периода или е отчуждено по непротивопоставим за държавата начин (оценени съгласно чл. 148 от ЗПКОНПИ), а при трансформация на имущество – стойността на наличното трансформирано имущество; респ. паричната равностойност на отчужденото имущество, когато разпореждането е противопоставимо на държавата (чл. 151 от ЗПКОНПИ). Преминалите през банковите сметки парични средства, които не са налични в края на проверявания период не са част от имуществото. Поради това част от имуществото не може да представлява и отрицателен размер на „нетен доход“.

При това положение и съобразно изложеното, без посочените суми преминали по банковите сметки и неналични към края на проверката, както и без неналичните суми по заемите и получените, но неналични суми за лихви по заемите, цялото придобито от ответника имущество в периода от 10 години е: - един апартамент в гр.Шумен с пазарна стойност към датата на отчуждаването 04.12.2015 г. според заключението на вещото лице Недева в размер на 30 400 лв.; наличен лек автомобил Форд Фиеста с пазарна стойност, към датата на придобиването 28.12.2011 г., според вещото лице инж. Радев – 1 125 лв.; наличните суми, намерени при претърсването – 4 940 лв. Т.е. общо

стойността на така придобитото имущество се равнява на сумата от 36 465 лв., което налага извода, че не е налице увеличение на имуществото на проверявания в процесния период над 150 000 лв. и липсва предпоставка за провеждане на изследване дали това имущество е със законен източник (към който въпрос са относими и оплакванията на въззивника).

При това положение, искът на КПКОНПИ по чл. 153, ал. 1 от ЗПКОНПИ е неоснователен и подлежи на отхвърляне. До идентичен правен извод, макар и по други съображения, е достигнал окръжният съд в обжалваното решение, поради което то следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода от спора, КПКОНПИ дължи заплащане на държавна такса за въззивното производство в размер на сумата от 3 077,75 лв. съгл. чл.157, ал. 2 от ЗПКОНПИ, вр. с чл. 78, ал. 6 от ГПК .

По изложените съображения, Апелативен съд гр.Варна,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260003 от 14.03.2022 г., постановено по гр.д. № 16/2019 г. по описа на Шуменския окръжен съд.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, Булстат 129010997 да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Варненския апелативен съд дължимите държавни такси за въззивното производство в размер на сумата от 3 077,75 лв.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните и при условията на чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____